

0.- Θά μεταδοθῆ ἡ λαογραφικὴ ἐπιπομπὴ τοῦ σταθμοῦ μας " Ποντιακοὶ ἀντι-
λαδοὶ ", πού γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ συνεργάτης μας Στάθης Εὐσταθιάδης

Μηροσικὴ ἐπιμέλεια * Πραϊκῆ Κοιοζίδου.

..... τὸ σῆμα σβῆνει .....

0.- Ἡ ὑπεράσπιση τῆς τιμῆς στὸν Πόντο ἦταν συνυφασμένη μὲ τὴν ζωὴ καὶ
τὸν θάνατο. Ὁ ἠρωτισμὸς πρὸ παντός τῆς γυναίκας, νὰ ὑπερασπίζεται τὴν
τιμὴ της, ἦταν ἀπαράμιλλος. Ἡ Πραϊκὴ γυναίκα ἔμενε πιστὴ στὸν συζυγικὸ
δεσμό, ὅ,τι κι' ἂν συνέβαινε. Στὸν Πόντο ἔζησαν πολλές Πηνελόπες.

Τὴν ἱστορία, πού θά σᾶς ποῦμε σέ λίγο, μᾶς τὴν ἔσωσε ἡ Παράδοση.
Εἶναι τραγικὴ στ' ἀλήθεια.

Κάποιος Σουρμεναῖος ὀνόματι Περικλῆς καὶ κάποια Κρωμαία, ἡ ὄμορ-
φη Ἀντιγόνη, ποίος ξέρεί ποῦ γνωρίστηκαν, στὸ πανηγύρι τῆς Σουμελαῖ ἢ
σέ ἄλλο πανηγύρι, ἀγάπησαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ μιά εὐλογημένη μέρα στε-
φανώνονται στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Νικολά, τῆς Τραπεζούντας τὸ ἔτος 1913.
Τρισευτυχισμένο τὸ ἀντρόγυνο ἐγκαταστάσεται στὸ συνοικισμό Διαφούντα.
Ἐκεῖ φέρνουν στὸν κόσμο ὁ Περικλῆς καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἓνα χαριτωμένο
κοριτσάκι, τὴν Σοφούλα. Ὅμως μετὰ τὴ γέννησή της, ὕστερα ἀπὸ λίγες μέ-
ρες ἐπιστρατεύεται ὁ Περικλῆς ἀπὸ τὴν Τουρκερικὴ Κυβέρνηση. Ἡ γυναίκα
τοῦ δοκιμάζει πολλές στερήσεις. Αὐτὸ δίνει ἀφορμὴ σ' ἓνα Τοῦρκο τῆς γε-
τονιάς, νὰ τὴν ἐπιβουλευτῆ.

Μιά νύχτα ὁ καιροσκοπὸς τῆς ἀνάγκης ρίχνει μέσα στὸ σπῆτι τῆς
Ἀντιγόνης, πού τὴν ἔδερνε ἡ φτώχεια, ἓνα φάκελλο μὲ χρήματα καὶ τὴν ἐ-
πομένη τὰ μεσάνυχτα κατορθώνει καὶ τρυπώνει στὸ δωμάτιό της. Ἡ Ἀντι-
γόνη ἀντιμετώπισε τὴν κατάσταση σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιταγὴ τῆς συνειδή-
σεώς της, ἡ ὁποία ξεσηκώθηκε σὰν ἔφερε στὸ νοῦ της, τὸν ἀγαπημένο της
σύζυγο, τὸν Περικλῆ. Θολώνει τὸ μυαλό της καὶ φονεύει τὸν ἐκβιαστή.
Παίρνει τὴ Σοφούλα της καὶ τὴν ἴδια νύχτα ἐξαφανίζεται. Γιὰ τὴν τιμὴ
της, ἔγινε φόνισσα, μὰ τώρα, πῶς νὰ ζήσει μὲ τὸν κόσμο αὐτῆ, πού ἀφήρεσε
ἀνθρώπινη ψυχὴ; Τὴ τιμωρία ἄρα γε νὰ τῆς βάλουμε, ρωτώντας τὴν συνείδη-
σὴ μας;

..... Λ Υ Ρ Α .....

Ἡ τραγικὴ Ἀντιγόνη μὲ τὴν κορούλα τῆς, τὴν Σοφούλα, περνοῦν τὴ ζωὴ τους μέσα σ' ἓνα κρυσφύγετο, κοντὰ στὸ Μοναστήρι τῆς Κράμνης καὶ τὸ ἤξερε αὐτὸ ὁ μοναδικὸς καλόγηρος Παπαστέφανος, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς τῆς ἔδινε τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τὸ ζῆν.

Πῶς μεγάλωνε ἡ καιρόμοιρη καὶ τραγικὴ μάνα τὸ μικρὸ τῆς κοριτσάκι μέσα στὸ σκοτεινὸ κρυσφύγετο; Περνάει ὁ καιρὸς καὶ ὕστερα ἀπὸ 6 χρόνια, στὴς 18 Ἰουνίου τοῦ 1919, βρῆσκουν τὴν Ἀντιγόνη νεκρὴ μέσα στὴν ~~ἐπιπέτη~~ σπηλιά τῆς. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Περικληῆς γύρισε ἀπὸ τὸ στρατό. Ὄταν πῆγε καὶ βρῆκε νεκρὴ τὴν γυναῖκα του καὶ φυσικὰ ἔμαθε ὅλα τὰ καθέκαστα, δέν μποροῦσε νὰ διαλέξῃ ἄλλο δρόμο, ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ θὰ τὸν ὀδηγοῦσε κοντὰ τῆς. Ἔτσι ἡ πεντάχρονη κορούλα τους, ἡ Σοφούλα, ἡ διπλορφανεμένη, μένει ἔρημη στὸν κῆσμο. Τὴν μεγαλώνουν ξένοι καὶ τὴν προστατεύει ἡ θεῖα τοῦ Θεοῦ Πρόνοια. Ὡστόσο ἡ Σοφούλα κάτι θυμᾶται ἀπὸ τὴν τραγικὴ τῆς οἰκογενειακὴ ἱστορία.

..... Α Υ Ρ Α .....

Πολλὰ μικρῆσα ὀρφάνεφα, τὸν κῦρη μ' κί θυμοῦμαι,
τὴ μάνα μ' κ' ἀνασπάλ' ἀτεν, λέγ' ἀτο καὶ λιγοῦμαι.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ .....

0.- Ἀκούσατε λοιπὸν μιὰ μικρὴ ἱστορία, ποῦ τὴν ἔσωσε ἡ Παράδοση καὶ ποῦ ἦταν μιὰ ἱστορία τιμῆς, ἀναφερομένη σὲ μιὰ ἐποχὴ ζωφερή, ~~σὲ μιὰ κατάσταση δραματικὴ, ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Πόντου περνοῦσε τὴν πικρὴ σκληρὴ του δοκιμασία, ὅπου οἱ ἀλλόθρησκοι κατακτητὲς ἐπέδωκαν μὲ κάθε τρόπο τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ Γένους μας, τὴν προσβολὴ τῆς θρησκείας μας, τὸν ἐξαφανισμὸ τῆς φυλῆς μας.~~

Ἀλλὰ ἄς ξαναγυρίσωμε στὴν ἱστορία τῆς μικρῆς Σοφούλας.

..... Α Υ Ρ Α .....

Ἐπαίρανε με οἱ συγγενοί, ἔγιναν ἔμε σὴν Δράμαν,
ἀτολν κ' ἐπόρεσαν τ' ἐμόν, νὰ σταματοῦν τὸ κλάμαν.

Μέσα στὴν παιδικὴ ψυχὴ ζωγραφίστηκε ἀνάγλυφα τὸ δράμα τῆς οἰκογενείας, ἔγινε ἀνεξίτηλη ἀνάμνηση ὅλη ἡ ζωὴ τῆς σπηλιάς καὶ στὸ τέλος ὁ τραγικὸς θάνατος τῆς μάνας. Πῶς ν' ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὴ σκέψη τῆς ἡ μικρὴ Σοφούλα τοὺς ἐφιάλτες, ποῦ τὴν συντροφεύαν στὸν ὕπνο τῆς; Σὰν ἀρρωσταίνει ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, εὐκολὰ δέ γιατρεύεται.

Άς σό πολλά νό νούνιγμαν κι' άς σό πολλά τό κλάμαν,
Έναν ήμέραν έβγαλα άς σό στομόπο μ' αίμαν.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ .....

Ο.- Περνούν τά χρόνια και ή δραματική ιστορία τής Σοφούλας συνεχίζεται.

..... Λ Υ Ρ Α .....

Ό κύρη μ' άς σά Σούρμενα κι' ή μάνα μ' άς σή Κρώμη,
κι' έγώ άτάρα εύρίουμαι άπέσ' σό Σανατόρι.

Έτσι συμβαίνει στόν άνθρωπο. ~~Έν' όσ' ό~~ δραματική ζωή κι' έν κίνη,
τήν ιστορία του θυμάται, τήν κάνει τραγούδι, για να δώση τροφή στήν
παράδοση, τήν αιώνια αυτή φωνή, που άπηχεϊ τίς χαρές και τίς λύπες
του λαού, όπου ~~άπό Γενιά σέ Γενιά σώζονται όλα, τίποτε δέν χάνεται,~~
~~μένουν όλα άόκνητα.~~

Νά λοιπόν, ή ήρωίδα του δράματος, ή θρυλική Σοφούλα, ξέρει καλά,
πως άρχισε ή ιστορία τής ~~φαιλαγγισιάς~~ *της*

Έγώ μικρέσα όρφάνεφα από μάναν και κύρη,
τοί δύο έντάμαν έθαφαν σή Κρώμ' τό μαναστήρι.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ .....

Ο.- Σας μεταδώσαμε μιά δραματική ιστορία από τίς πολλές του λαού μας,
πού τά στοιχεϊα της όφειλομε στόν φίλο άκροατή μας Αύξέντιο 'Ανδρο-
νικίδη - Μακεδονικής 'Αρμόνης 41 - Θεσ/νίκη, τόν όποϊον και εύχαρι-
στούμε.

Άλλά ή ζωή δέν είναι μόνο δραματική, έχει και χαρές και ξε-
φαντώματα. Και ό πιο βαρύς κόνος γρήγορα ξεχνιέται, μένει μονάχα σαν
ιστορία.

..... ΛΥΡΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ .....

Έδω κλείνει ή έμπομπή μας.

Κοντά σας και πάλι τήν έρχομένη Πέμπτη, αυτή τήν ώρα.

..... Σ Η Μ Α .....

Μετεδόθη ή λαογραφική μας έμπομπή " Ποντιακοί άντίλαλοι " .
Τό κείμενο ~~έγραφε~~ *έγραψε* ό συνεργάτης μας Στάθης Εύσταθιάδης.

..... τό σημα σβήνει .....